

добни подвизи на незабвенитѣ герои на освобождението. Ако неимовѣрнитѣ жертви на освободителитѣ можаха да се изкупятъ чрѣзъ признателностъ, българскиятъ народъ е вече придобилъ правото да отвѣсти съ спокойна съвѣсть, че е изпълнилъ дълга си до край.

„Но отъ насъ се иска нѣщо повече: отъ насъ се иска да схванемъ идеята, която се е гонила съ нашето освобождение и да бждемъ оня факторъ, на който да могатъ всѣкога да разчитватъ нашитѣ освободители. Днесъ за днесъ, и въ това отношение, благодарение на мждрото водене сждбинитѣ на българския народъ отъ сега царствующия князь Фердинандъ I, България се движи и развива въ пълна хармония съ велика Русия.

Дѣйствително, може и на българския хоризонтъ да е имало тъмни петна, както, впрочемъ, можеше да се очаква за единъ младъ, незатвърденъ още организъмъ, какъвто прѣдставляваше новосъздадена България, но самиятъ фактъ, че тя прѣмина благополучно неизбѣжната криза и въпрѣки многоборнитѣ прѣпяствия можа да си прокара пжтъ и да трѣгне неуклонно по руслото на историческитѣ народни традиции, свидѣтельствува тъкмо за нейната жизненостъ. Нѣщо повече: благодарение на прѣтърпенитѣ изпитания, като че ли цѣлитѣ се обрисоваха ясно, добиха сжщинска държавническа обрисовка и днесъ вървятъ въ паралелъ съ чувствата на народа.

„Ето по какъвъ начинъ българскиятъ народъ плати и мисли да плаща за напрѣдъ своята вѣчна дань на признателностъ спрѣмо освободителитѣ. Като постѣлва така, той има пълното съзнание да е запазилъ най-тщателно настоящето и обезпечилъ свѣтлото бждеще, за което мечтае.